

Fremsat den 26. februar 2019 af erhvervsminister (Rasmus Jarlov)

Forslag

til

Lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler

§ 1. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, jf. bilag 1 til denne lov, gælder for Grønland.

§ 2. Erhvervsministeren kan, efter forudgående høring hos Naalakkersuisut (Landsstyret) fastsætte regler for Grønland om anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, herunder om de ændringer af bestemmelserne, som de grønlandske forhold tilsiger.

§ 3. For forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af artikel 4-8, 10-12 og 16 i forordningen, foranstaltes efter kriminallov for Grønland med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) kriminalansvar efter reglerne i 5. kapitel i kriminallov, der gælder for Grønland.

§ 4. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovgivningsprocedure
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Gældende ret og lovforslagets indhold
 - 3.2. 2. pengeoverførselsforordning
 - 3.2.1. Kapitel I – Genstand, anvendelsesområde og definitioner
 - 3.2.2. Kapitel II – Forpligtelser for betalingsformidlere
 - 3.2.2.1. Afdeling I – Forpligtelser for betalers betalingsformidler
 - 3.2.2.2. Afdeling II – Forpligtelser for betalingsmodtagers betalingsformidler
 - 3.2.2.3. Afdeling III – Forpligtelser for mellembetalingsformidlere
 - 3.2.3. Kapitel III – Oplysninger, databeskyttelse og opbevaring af registreringer
 - 3.2.4. Kapitel IV – Sanktioner og overvågning
 - 3.2.5. Kapitel V – Gennemførelsesbeføjelser
 - 3.2.6. Kapitel VI – Undtagelser
 - 3.2.7. Kapitel VII – Afsluttende bestemmelser
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre bestemmelser for Grønland, der svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning 1781/2006/EF (2. pengeoverførselsforordning). Forordningen er optrykt som et bilag til loven.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv) og 2. pengeoverførselsforordning udgør tilsammen de EU-retlige rammer for forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Med reglerne ønskes der en styrket regulering og indsats mod kriminelles adgang til at misbruge det finansielle system

Grønland er ikke medlem af EU, og hvis bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, skal gennemføres for Grønland, skal dette derfor ske ved lov. Hensigten med lovforslaget er at styrke indsatsen mod

hvidvask og terrorfinansiering i den grønlandske finansielle sektor. Med lovforslaget sikres det, at der gælder regler for Grønland, der – tilpasset de grønlandske forhold – svarer til de regler, som gælder i Danmark i medfør af 2. pengeoverførselsforordning.

Af præambelen til forordningen følger det bl.a., at strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens integritet, stabilitet og omdømme og true EU's indre marked og den internationale udvikling. Hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet er fortsat væsentlige problemer, som bør håndteres på EU-plan. Pengeoverførselssystemets soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare ved kriminelle og medvirkende persons bestræbelser på enten at sløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller at overføre midler til kriminelle aktiviteter eller terrorformål.

Grønland er en del af det internationale samarbejde inden for rammerne af Den Finansielle Aktionsgruppe mod hvidvask, finansiering af terrorisme og spredning af masseødelæggelsesvåben (Financial Action Task Force, FATF) og er forpligtet til at sikre global gennemførelse af FATFs anbefalinger, med sigtet at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som blandt andet sikres med 2. pengeoverførselsforordning.

Lovforslaget har til formål at gennemføre bestemmelser for Grønland, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, hvilket vil styrke reguleringen af pengeoverførsler i den grønlandske finansielle sektor.

Med 2. pengeoverførselsforordning og regler svarende til 4. hvidvaskdirektiv vil finansielle virksomheder på Grønland kunne overføre og modtage pengeoverførsler på lige fod med Danmark uden de yderligere krav, der stilles til pengeoverførsler til tredjelande. Dette vil ligeledes muliggøre at f.eks. bankerne kan straks-clear overførsler inden for rigsfællesskabet, hvorefter det er muligt at gennemføre en kontooverførsel med det samme døgnnet rundt alle årets dage, en såkaldt straksoverførsel.

Samtidig med fremsættelse af denne lov, foreslås det at sætte hvidvaskloven, lov nr. 651 af 8. juni 2017 med senere ændringer, i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

2. Lovgivningsprocedure

Grønland har overtaget dele af erhvervsområdet. En række områder inden for erhvervsområdet er imidlertid stadigvæk under danske myndigheders kompetence. Området for finansiell regulering på Grønland er ikke et overtaget sagsområde, og det er dermed dansk ansvarsområde under danske myndigheder.

På det finansielle område er en væsentlig del af lovgivningen i Danmark og Grønland baseret på international regulering, herunder ikke mindst EU-retsakter. I de senere år er det således blevet mere almindeligt, at regulering af det finansielle område udformes i EU-regi. Denne regulering sker enten i form af forordninger eller direktiver og suppleres af delegerede retsakter, gennemførelsesmæssige retsakter, reguleringsmæssige tekniske standarder og gennemførelsesmæssige tekniske standarder. En stor del af EU-lovgivningen på det finansielle område udarbejdes således gennem bindende regler for medlemsstaterne. På denne måde sikres en ensartet regulering af det finansielle system i EU, hvilket kan medvirke til at skabe en øget finansiell stabilitet på tværs af samtlige medlemsstater.

Det følger af Traktaten for den Europæiske Union (TEUF) artikel 288, at en forordning er almenlydig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Grønland er ikke medlem af EU, og hvis bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning, skal gennemføres for Grønlands vedkommende, skal dette ske ved lov.

Det indebærer, at der skal gennemføres en særlig lov for Grønland med samme indhold som den pågældende forordning, hvilket almindeligvis i praksis vil betyde, at hver enkelt artikel i forordningen omskrives til en paragraf i et dansk lovforslag. Den danske lov vil således indholdsmæs-

sigt have samme indhold som forordningen, men selve formen vil følge et traditionelt dansk lovforslag. Et sådant lovforslag vil eksempelvis indeholde bemærkninger til alle lovforslagets enkelte bestemmelser, dvs. svarende til bemærkninger til hver enkelt artikel i forordningen, selvom forordningen hverken indeholder almindelige eller specielle bemærkninger, men kun en præambeltekst.

Den nuværende procedure er meget tidskrævende for myndighederne, når forordninger skal skrives om til lovttekst med tilhørende bemærkninger m.v., og som ikke mindst vedrører en forordning, som Folketinget ikke kan tage stilling til for så vidt angår anvendelsen i Danmark.

Den nuværende procedure vanskeliggør derfor bestræbelserne på at sikre en hurtig gennemførelse af 2. pengeoverførselsforordning for Grønland og dermed en ensartet regulering på det finansielle område i rigsfællesskabet. Konsekvensen heraf risikerer at blive, at lovgivningen på Grønland ikke følger gældende standarder i EU, hvilket vil kunne betyde, at Grønland skal anses som et tredjeland hvad angår pengeoverførsler.

For at imødegå disse udfordringer foreslås det med nærværende lovforslag at følge samme procedure som med gennemførelsen af kapitalkravsforordningen (CRR) for Grønland, jf. lov nr. 1566 af 15. december 2015, hvor forordningen blev gennemført ved, at den blev optrykt som bilag til loven. Denne fremgangsmåde er fortsat en forsøgsordning.

Nærværende lovforslag indeholder derved et forslag til en dansk lov for Grønland, hvorved bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning kommer til at gælde for Grønland. Bestemmelserne i forordningen omskrives ikke til dansk lovttekst, men optages som bilag til den danske lov. For nærmere om indholdet af 2. pengeoverførselsforordning henvises til pkt. 3.2.

Med nærværende lovforslag sikres, at der for aktørerne, herunder de finansielle institutter på Grønland, gælder enslydende regler som i resten af EU i forhold til 2. pengeoverførselsforordning. Dette vil resultere i, at Grønland ikke skal anses som tredjeland i forbindelse med pengeoverførsler. Samtidig tydeliggøres det med den valgte lovmodel, at den foreslåede lovs regler for pengeoverførsel for Grønland hidrører fra en EU-forordning, som vil være genstand for fortolkning ved bl.a. EU-domstolen.

Der er i lovforslaget desuden indsat en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte regler for Grønland om anvendelsen af forordningens regler m.v. Med hjemmel heri kan der foretages de tilpasninger m.v., som de grønlandske forhold tilsiger.

Grønland er inddraget i lovgivningsprocessen m.v. i overensstemmelse med de retningslinjer, der følger af Statsministeriets vejledning nr. 58 af 2. juli 2012 om ministeriers behandling af sager vedrørende Grønland.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret og lovforslaget indhold

Lovforslaget indeholder krav til de betalingsformidlere på Grønland, der overfører, modtager eller tager del i en pengeoverførsel. Med lovforslaget erstattes de nuværende regler med en styrket regulering, der er baseret på de nyeste EU-regler for pengeoverførsel.

Gældende ret er baseret på hensyn, som også danner grundlag for 2. pengeoverførselsforordning, herunder et regelsæt som overordnet bygger på at skabe en fælles tilgang til den internationale kamp mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Lovforslagets bestemmelser har derfor til formål, at forebygge, afdække og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Betalingsformidlere, der er involveret i den betalingskæde, der er etableret på Grønland eller i Danmark, kan lade pengeoverførslen ledsage af betalers og betalingsmodtagers betalingskontonummer. Sker pengeoverførslen ikke fra eller til en betalingskonto, kan overførelsen ledsages af en entydig transaktionsidentifikator. Ved en entydig transaktionsidentifikator forstås en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren. Her er altså en tilsvarende mulighed for, at medsende ”begrænsede oplysninger” når en pengeoverførsel sker som eller kan sidestilles med en indenlandsk pengeoverførsel.

Den væsentligste ændring i forhold til gældende ret er, at der med lovforslaget stilles krav om, at der også skal medsendes oplysninger om betalingsmodtager. Dette medfører en ekstra forpligtelse for både betalers og betalingsmodtagers betalingsformidlere samt mellembetalingsformidlere, da disse skal sikre, at alle påkrævede oplysninger er medsendt og verificeret tilstrækkeligt. Efter gældende ret er der alene krav til, at oplysninger om betaleren skal medsendes, ikke betalingsmodtageren. Med ændringen skærpes kravet til, hvilke oplysninger der skal medsendes, og derved sikres det i højere grad, at der ikke overføres penge til finansiering af terrorisme. Derudover videreføres muligheden for at undtage pengeoverførsler til almennyttige foreninger ikke, da 2. pengeoverførselsforordning ikke viderefører muligheden for undtagelsen fra oplysningskravene ved pengeoverførsler på op til 150 euro til organisationer med et almennyttigt formål.

Med lovforslaget er der større fokus på beskyttelse af personoplysninger. Der stilles med lovforslaget således krav om, at betalingsformidlere, inden der etableres en forretningsforbindelse eller udføres en lejlighedsvis transaktion, skal give kunden de oplysninger, som formålet med behandlingen af personoplysningerne kræver. Sådanne oplysninger vil eksempelvis være identiteten på den registeransvarlige. Derudover skal betalingsformidler oplyse, om det er obligatorisk eller frivilligt at svare på spørgsmål, samt om der er mulighed for indsigtret, eller om denne er afskåret.

Efter gældende ret er der ikke krav om offentliggørelse af administrative sanktioner og foranstaltninger, hvilket er fastsat som et krav i 2. pengeoverførselsforordning med henvisning til artikel 60 om offentliggørelse af sanktioner mv. i 4. hvidvaskdirektiv. Kravet om offentliggørelse er fastsat i hvidvaskloven, som parallelt med denne lovs ikraftsættelse vil skulle sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til hvidvaskloven, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat.

For Grønland implementerer lovforslaget desuden FATFs anbefaling nummer 16 om elektroniske pengeoverførsler. Anbefalingen fastlægger, at der blandt andet skal medfølge information om både betaler og betalingsmodtager af en pengeoverførsel. Hensigten med anbefalingen er at sikre gennemsigtighed og øge sporbarheden af pengeoverførsler.

3.2. 2. pengeoverførselsforordning

2. pengeoverførselsforordning, der foreslås optrykt som bilag til loven, indeholder en præambel og 27 artikler, der er fordelt på syv kapitler. Forordningen har som formål at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Bestemmelserne i forordningen beskrives i underafsnittene nedenfor, der tager udgangspunkt i forordningens inddeling af bestemmelserne i kapitler og afsnit.

3.2.1. Kapitel I - Genstand, anvendelsesområde og definitioner

(Artikel 1-3)

Forordningens kapitel 1 indeholder regler om de oplysninger om betalere og betalingsmodtager, der skal medsendes ved pengeoverførsler uanset valuta, når mindst en af de betalingsformidlere, der er involveret i betalingsoverførslen, er etableret i EU. Det vil sige pengeoverførsler, som afsendes eller modtages af betalingsformidlere eller af mellembetalingsformidlere etableret i EU.

En betalingsformidler er en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at udbyde pengeoverførselsvirksomhed. De omfattede virksomheder er således f.eks. penge-

institutter og pengeoverførselsvirksomheder. Virksomheder, der udbyder pengeoverførselsvirksomhed, er underlagt krav om tilladelse om tilsyn.

Hvor der er mindre risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, giver forordningen mulighed for at undtage visse pengeoverførsler fra anvendelsesområdet. Sådanne undtagelser bør omfatte overførsler via betalingskort, elektroniske pengeinstrumenter, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, hvor der anvendes teknologi med forud- eller efterbetaling, og som har tilsvarende karakteristika, når de udelukkende anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, og når samtlige overførsler ledsages af nummeret på kortet, instrumentet eller udstyret.

Hvis et betalingskort, elektroniske pengeinstrumenter, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, anvendes til pengeoverførsler fra en person til en anden henhører en sådan person-til-person-pengeoverførsel dog under forordningens anvendelsesområde.

Pengeoverførsler, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter, pengeoverførsler ved hjælp af udveksling af billeder af checks, herunder elektronisk cleared checks eller veksler og pengeoverførsler, hvor både betaleren og betalingsmodtageren er betalingsformidler, der handler i eget navn, er undtaget fra forordningens anvendelsesområde.

Visse pengeoverførsler af lav værdi, herunder elektroniske girobetalinger, der anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, kan undtages, forudsat at det altid er muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren.

En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler på sit område til en betalingsmodtagerens betalingskonto, der udelukkende giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) betalingsmodtagerens betalingsformidler er omfattet af 4. hvidvaskdirektiv
- b) betalingsmodtagerens betalingsformidler er i stand til ved hjælp af en entydig transaktionsidentifikator via betalingsmodtageren at spore pengeoverførsler fra den person, der har indgået en aftale med betalingsmodtageren om levering af varer eller tjenesteydelser
- c) pengeoverførselens beløb overstiger ikke 1.000 euro.

3.2.2. – Kapitel II – Forpligtelser for betalingsformidlere

Forordningens kapitel 2 indeholder forpligtelser for betalers og betalingsmodtageres betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere.

3.2.2.1. Afdeling I - Forpligtelser for betalers betalingsformidler

(Artikel 4-6)

Betalers betalingsformidler sikrer, at pengeoverførsler ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler og betalingsmodtager. Fuldstændige oplysninger om betaler omfatter navn, adresse og betalingskontonummer. Adresse kan dog erstattes af andre oplysninger, herunder af betalers officielle personlige dokumentnummer, kunde-id-nummer eller af fødselsdato. Fuldstændige oplysninger om betalingsmodtager omfatter navn og betalingskontonummer.

For overførsler, der ikke sker fra eller til en betalingskonto, skal betalers betalingsformidler sikre, at overførslen i stedet for betalingskontonumre ledsages af en entydig transaktionsidentifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Betalers betalingsformidler er forpligtet til at kontrollere oplysninger på grundlag af en uafhængig kilde, før pengeoverførslen debiteres betalers betalingskonto.

For pengeoverførsler, hvor alle betalingsformidlere er etableret i EU, kan oplysningerne omfatte alene betalers og betalingsmodtageres betalingskontonumre eller en entydig transaktionsidentifikator. Hvis betalingsmodtageres betalingsformidler anmoder om fuldstændige oplysninger, skal betalers betalingsformidler stille disse oplysninger til rådighed inden for tre arbejdsdage.

3.2.2.2. Afdeling II - Forpligtelser for betalingsmodtageres betalingsformidler

(Artikel 7-9)

Betalingsmodtageres betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, at en pengeoverførsel er ledsaget af de oplysninger om betaler og betalingsmodtager, som forordningen kræver. Betalingsmodtageres betalingsformidler er derved forpligtet til at indføre effektive procedurer, således at betalingsmodtageres betalingsformidler kan opfylde kravene til oplysninger, der skal ledsage overførsler.

Betalingsmodtageres betalingsformidler er bl.a. forpligtet til at kontrollere oplysningerne, når overførslerne er på over 1.000 euro uanset om de gennemføres som enkeltstående eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, inden betalingsmodtageres betalingsformidler lader pengeoverførslen krediteres betalingsmodtageres betalingskonto.

Hvis betalingsmodtageres betalingsformidler bliver bekendt med, at en pengeoverførsel er ledsaget af mangelfulde eller ufuldstændige oplysninger, skal betalingsmodtageres beta-

lingsformidler afvise overførslen eller udbede sig de oplysninger om betaler og betalingsmodtager, som lovgivningen stiller krav om. Såfremt dette sker regelmæssigt, skal betalingsmodtagers betalingsformidler træffe foranstaltninger, som kan omfatte advarsler eller fastsættelse af en frist og derefter enten afvisning eller stillingstagen til, om forretningsforbindelsen skal fortsætte eller ophøre.

3.2.2.3. *Afdeling III - Forpligtelser for mellembetalingsformidler*

(Artikel 10-13)

Mellembetalingsformidler er en betalingsformidler, som hverken er betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler. En mellembetalingsformidler medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel. En mellembetalingsformidler kan f.eks. være en korrespondentbank. Mellembetalingsformidler skal sørge for at opbevare alle oplysninger, de modtager om betaler og betalingsmodtager, sammen med en pengeoverførsel.

Mellembetalingsformidler skal indføre procedurer til at konstatere, om der med en pengeoverførsel medfølger de nødvendige oplysninger.

3.2.3 *Kapitel III – Oplysninger, databeskyttelse og opbevaring af registreringer*

(Artikel 14-16)

Efter forordningen pålægges betalingsformidlerne, ud over oplysninger om betaleren, også at opbevare oplysninger om betalingsmodtageren i 5 år.

3.2.4. *Kapitel IV – Sanktioner og overvågning*

(Artikel 17-22)

Efter forordningen har medlemsstaterne mulighed for at fastsætte bestemmelser om strafferetlige sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af forordningen, hvorunder kan træffes alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf.

3.2.5. *Kapitel V – Gennemførelsesbeføjelser*

Forordningens artikel 23 fastsætter, at Kommissionens består af et særligt EU-udvalg om forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Bestemmelsen sikrer ensartede bestemmelser i EU.

3.2.6. *Kapitel VI – Undtagelser*

Efter forordningens artikel 24 og 25 kan Kommissionen bemyndige en medlemsstat til at indgå en aftale med et tredjeland eller med et territorium uden for det territoriale anvendelsesområde for TEU og TEUF som omhandlet i artikel 355 i TEUF (»det pågældende land eller territorium«). Artikel 355 indeholder undtagelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

De europæiske tilsynsmyndigheder, European Supervisory Authorities (ESA'erne) vil i medfør af artikel 25 blive understøttet retningslinjer til betalingsformidlere, indeholdende hvilke foranstaltninger der skal træffes i overensstemmelse med 2. pengeoverførselsforordning.

3.2.7. *Kapitel VII – Afsluttende bestemmelser*

Artikel 26 og 27 indeholder bestemmelser om ophævelse af 1. pengeoverførselsforordning og ikrafttrædelsestidspunktet for medlemslande i EU.

4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner ikke er vurderet.

5. *Økonomiske konsekvenser og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser og administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke er vurderet.

6. *Administrative konsekvenser for borgerne*

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de administrative konsekvenser for borgere ikke er vurderet.

7. *Miljømæssige konsekvenser*

Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de miljømæssige konsekvenser ikke er vurderet.

8. *Forholdet til EU-retten*

Lovforslaget gennemfører bestemmelser i Grønland, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning.

Finanstilsynet påser som led i sin tilsynsvirksomhed, at de finansielle institutter m.v. overholder den finansielle lovgivning, herunder lovgivning, der baserer sig på EU-lovgivning, sådan som denne fortolkes af EU-Domstolen.

Grønland har ikke hjemtaget tilsynet med de finansielle institutter m.v. Dette betyder, at Finanstilsynet fører tilsyn med de finansielle institutter m.v. i Grønland. Det forelig-

gende lovforslag ændrer ikke herpå. Som følge af lovforslagets §§ 1 og 2 vil EU-Domstolens praksis i relation til 2. pengeoverførelsesforordning – uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser – have betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed med de finansielle institutter m.v. i Grønland, idet Finanstilsynet vil anvende den samme tilsynspraksis, der måtte følge af EU-Domstolens praksis, over for de grønlandske institutter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 25. januar 2019 til den 8. februar 2019 været sendt i høring hos følgen-

de myndigheder og organisationer: Rigsombudsmanden i Grønland, Grønlands Selvstyre, GrønlandsBANKEN.

Lovforslaget har ikke været sendt i høring i Danmark, da lovforslaget ikke finder anvendelse for Danmark.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner ikke er vurderet.	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner ikke er vurderet.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner ikke er vurderet.	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner ikke er vurderet.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ikke er vurderet.	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ikke er vurderet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke er vurderet.	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke er vurderet.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de miljømæssige konsekvenser ikke er vurderet	Lovforslaget gælder ikke i Danmark, hvorfor de miljømæssige konsekvenser ikke er vurderet
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører bestemmelser i Grønland, der svarer til bestemmelserne i 2. pengeoverførelsesforordning.</p> <p>Finanstilsynet påser som led i sin tilsynsvirksomhed, at de finansielle institutter m.v. overholder den finansielle lovgivning, herunder lovgivning, der baserer sig på EU-lovgivning, sådan som denne fortolkes af EU-Domstolen.</p> <p>Uagtet at Grønland ikke er medlem af EU og dermed ikke er bundet af EU-Domstolens afgørelser vil EU-Domstolens praksis i relation til 2. pengeoverførelsesforordning have betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed med de finansielle institutter m.v. i Grønland, idet Finanstilsynet vil anvende den samme tilsynspraksis, der måtte følge af EU-Domstolens praksis, over for de grønlandske institutter.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /[Går videre end minimumskrav i EU-regulering] (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i § 1, at bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning 1781/2006/EF (2. pengeoverførselsforordning), gælder for Grønland.

Ved en vedtagelse af lovforslaget vil 2. pengeoverførselsforordning være et bilag til loven og dermed have lovkraft.

2. pengeoverførselsforordning fastsætter krav om de oplysninger, der skal medsende ved pengeoverførsler. Forordningen omfatter forpligtelser for betalere betalingsformidler, betalingsmodtageres betalingsformidler og mellembetalingsformidlere. Derudover er der fastsat krav til oplysninger, databeskyttelse, opbevaring af registreringer samt regler for sanktioner og overvågning

Der henvises i øvrigt til kapitel 2 og 3 i de almindelige bemærkninger vedrørende gældende ret og lovforslagets indhold.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at erhvervsministeren kan fastsætte regler for Grønland om anvendelse af bestemmelserne i forordningen, herunder om de ændringer af bestemmelserne, som de grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse giver ikke hjemmel til at fravige de materielle bestemmelser i 2. pengeoverførselsforordning, men alene bemyndigelse til at foretage de fornødne tilpasninger til de grønlandske forhold. Dette gælder dog ikke, hvor det fremgår af 2. pengeoverførselsforordning, at der er mulighed for fravigelser.

Den samfundsmæssige indretning og struktur m.v. på Grønland er anderledes end i Danmark og de øvrige lande i EU. Bestemmelsen foreslås derfor indsat for at tilvejebringe hjemmelsgrundlaget for erhvervsministeren til at fastsætte administrative forskrifter med henblik på at tilpasse bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning til de grønlandske forhold.

Tilpasningerne til de grønlandske forhold vil som udgangspunkt være rettet mod myndighedsstrukturen på Grønland, herunder med særlig henblik på de grønlandske forhold, som adskiller sig fra de danske forhold. Bemyndigelsen i bestemmelsen kan dog også anvendes i forhold, der ikke angår myndighedsstrukturer, herunder eksempelvis på processer, der er anderledes end de danske, og som er begrundet i de

grønlandske forhold. Tilpasningen kan sammenlignes med tilpasning, der kan foretages ved udarbejdelsen af kongelige anordninger, hvor danske lovregler tilpasses de grønlandske forhold, således at reglerne kan anvendes på Grønland.

Det er hensigtsmæssigt, at tilpasningerne til de grønlandske forhold sker ved en administrativ forskrift. Tilpasninger har navnlig en teknisk karakter og ved administrativ fastsættelse sikres det, at de nødvendige ændringer og justeringer kan foretages hurtigt og smidigt. Det er ligeledes hensigtsmæssigt, at tilpasninger til de grønlandske forhold kan ske løbende i takt med, at den fornødne erfaring med, hvordan bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning fungerer i praksis, opnås.

Det følger af bestemmelsen, at der, i overensstemmelse med proceduren for fastsættelsen af de administrative forskrifter, som skal gælde for Grønland, skal ske forudgående høring af de administrative forskrifter hos de grønlandske myndigheder inden udstedelsen. Tilpasningen til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning sker dermed i samarbejde med de grønlandske myndigheder, således at bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordning vil kunne anvendes mest hensigtsmæssigt på Grønland.

Til § 3

Adgangen til at pålægge juridiske personer kriminalansvar afgøres i overensstemmelse med de almindelige principper for ansvarsplacering.

Det foreslås i *stk. 1*, at overtrædelse af en række artikler i 2. pengeoverførselsforordning foranstalles efter kriminallov for Grønland med bøde.

Nedenfor anføres bemærkninger vedrørende gerningsforhold og ansvarsubjekter i de enkelte artikler i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 4 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 4, stk. 1, skal betalere betalingsformidler sikre, at der ved pengeoverførslen medsendes betalerens navn, betalerens betalingskontonummer og betalerens adresse, samt officielle personlige dokumentnummer, kunde-id-nummer eller fødselsdato og sted.

Det bemærkes dog, at artikel 6, stk. 1, fastslår, at ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagerens betalingsformidlere er etableret uden for EU, finder artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, 2 og 3, oplysningerne er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4,

og 5, og de enkelte overførsler indeholder betalers betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 1, er betalers betalingsformidler, og den strafbare handling opstår, såfremt oplysningerne om betaleren ikke sikres medsendt. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 1, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 4, stk. 2, fastslår, at betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes oplysninger om betalingsmodtageren navn og betalingskontonummer.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 2, er betalers betalingsformidler, og den strafbare handling opstår, såfremt oplysningerne om betaleren ikke sikres medsendt. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 4, stk. 3, fastsætter, at betalingsformidleren sørger for, at overførsler, der er foretaget fra eller til en betalingskonto, ledsages af en entydig transaktionsidentifikator i stedet for betalingskontonummeret eller betalingskontonummerne. Ved entydig transaktionsidentifikator menes en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren, jf. artikel 3, nr. 11, i forordningen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 3, er betalingsformidleren, og den strafbare handling er, at betalingsformidleren ikke sørger for at overførslen ledsages af en entydig transaktionsidentifikator. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 3, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 4, stk. 4, fastsætter, at betalers betalingsformidler skal, før pengene overføres, kontrollere, at de i artikel 4, stk. 1, omhandlede oplysninger er korrekte på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde i henhold til artikel 4, stk. 4.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 4, er betalers betalingsformidler, og den strafbare handling er, at betalingsformidleren ikke har kontrolleret om de medsendte oplysninger er korrekte på baggrund af en pålidelig og uafhængig kilde. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 4, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 4, stk. 5, fastslår, at den i stk. 4 omhandlede kontrol anses for at have fundet sted, når en betalers identitet er blevet kontrolleret.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 5, er betalers betalingsformidler, og den strafbare handling er manglende kontrol. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 5, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

I henhold til artikel 4, stk. 6, må betalerens betalingsformidler ikke gennemføre en pengeoverførsel, før betalingsformidleren har sikret sig, at det vil være i fuld overensstemmelse med denne artikel, jf. dog undtagelserne i artikel 5 og 6.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 4, stk. 6, er betalers betalingsformidler, og den strafbare handling sker ved gennemførelse af en pengeoverførsel, før betalingsformidleren har sikret sig fuld overensstemmelse med artikel 4, jf. dog undtagelserne i artikel 5 og 6. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 4, stk. 6, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 5 i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 5, stk. 1, fastslår, at hvis alle betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, er etableret i EU, ledsages pengeoverførslen uanset artikel 4, stk. 1 og 2, mindst af både betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 1, er alle betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, og den strafbare handling sker, når en pengeoverførsel ikke ledsages af mindst betalerens og betalingsmodtagerens kontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3 finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 5, stk. 2, fastslår, at uanset stk. 1, stiller betalerens betalingsformidler inden tre arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning om oplysninger fra betalingsmodtagerens betalingsformidler eller fra mellembetalingsformidleren, ved pengeoverførsler på over 1.000 euro, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren til rådighed i overensstemmelse med artikel 4. Ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 euro, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 euro, skal mindst betalerens navn,

betalingsmodtagerens navn og betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer oplyses eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 2, er betalers betalingsformidler, og den strafbare handling er, at betalingsformidleren ikke har stillet oplysninger til rådighed inden for tre arbejdsdage. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 5, stk. 3, omhandler, at ved de i stk. 2, litra b, omhandlede pengeoverførsler er betalerens betalingsformidler uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere oplysningerne om betaleren, medmindre betalerens betalingsformidler har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 5, stk. 3, er betalers betalingsformidler, og den strafbare handling er manglende kontrol af oplysninger om betaleren. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 6 i 2. pengeoverførselsforordning:

Artikel 6, stk. 1, fastslår, at ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagernes betalingsformidlere er etableret uden for EU, finder artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, 2 og 3, oplysningerne er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, og 5, og de enkelte overførsler indeholder betalers betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 1, er betaleren, og den strafbare handling er manglende overholdelse af de nævnte krav. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 5, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 6, stk. 2, fastslår, at hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler er etableret uden for Unionen, skal der ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 euro, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 euro, uanset artikel 4, stk. 1, og hvor det er relevant, uden at dette berører de oplysninger, der mindst skal medsendes oplysninger om betalerens og betalingsmodtagerens navn og betalerens

og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Betalers betalingsformidler er uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere de i dette stykke omhandlede oplysninger om betaleren, med mindre betalerens betalingsformidler har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 6, stk. 2, er betalers betalingsformidler, og den strafbare handling er, at de medsendte oplysninger er mangelfulde, samt manglende kontrol. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 6, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 7 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 7, stk. 1, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler indføre effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 1, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbare handling sker ved manglende indførelse af effektive procedurer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

I henhold til artikel 7, stk. 2, skal betalingsmodtageren indføre effektive procedurer, herunder, hvor det er relevant, efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt der mangler oplysninger om betaler eller betalingsmodtageren i henhold til de krav, der gælder i artikel 5, når betalers betalingsformidler er etableret inden for EU eller artikel 4, stk. 1 og 2, når betalers betalingsformidler er etableret uden for EU.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbare handling sker ved manglende indførelse af effektive procedurer herunder overvågning. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 7, stk. 3, fastslår at, ved pengeoverførsler på over 1.000 euro, uanset om de gennemføres som en enkeltstående

overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, kontrollerer betalingsmodtagerens betalingsformidler, inden betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren, at de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger om betalingsmodtageren er korrekte, på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 3, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbare handling sker ved manglende kontrol af oplysninger efter artikel 7, stk. 2. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 3, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 7, stk. 4, fastslår, at der ved pengeoverførsler på ikke over 1.000 euro, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1.000 euro, er betalingsmodtagerens betalingsformidler ikke forpligtet til at kontrollere, at oplysningerne om betalingsmodtageren er korrekte, med mindre betalingsmodtagerens betalingsformidler udbetaler midlerne i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller har en rimelig begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 7, stk. 4, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbare handling opstår ved manglende kontrol af oplysninger om betalingsmodtageren, hvis midlerne udbetales i kontanter eller der haves en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 7, stk. 4, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 7, stk. 5, fastslår, at den i artikel 7, stk. 3 og 4 omhandlede kontrol anses for at have fundet sted, når en betalers identitet er blevet kontrolleret.

Artikel 8 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 8, stk. 1, fastsætter og indfører betalingsmodtagerens betalingsformidler effektive risikobaserede procedurer, herunder procedurer baseret på det risikobaserede grundlag i henhold til artikel 13 i 4. hvidvaskdirektiv til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, som mangler de krævede fuldstændige oplysninger om betaler og betalingsmodtager, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgingsforanstaltninger.

Artikel 8, stk. 1, fastslår yderligere, at hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i henhold til artikel 4, stk. 1

eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 krævede oplysninger om betaler eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige eller ikke er udfyldt med tegn eller input, der er tilladt ifølge det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystems konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler afvise overførslen eller udbede sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag, før eller efter at betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 1, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbare handling er manglende fastsættelse og indføring af effektive risikobaserede procedurer, samt manglende afvisning af en pengeoverførsel med mangelfulde oplysninger. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 8, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 8, stk. 2, fastslår, at hvis en betalingsformidler gentagne gange undlader at levere nogle af de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvisning af fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller stillingstagen til, om forretningsforbindelsen med denne forretningsformidler skal begrænses eller afbrydes.

Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal indberette denne undladelse og de trufne foranstaltninger til den myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med at betalingsformidleren overholder bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 8, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbare handling er manglende foranstaltninger og derefter afvisning af fremtidige pengeoverførsler, samt undladelse af at indberette de trufne foranstaltninger og betalers betalingsformidlers undladelser til relevante myndigheder. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 8, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 10 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 10 sikrer mellembetalingsformidlere, at samtlige modtagne oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, der medsendes ved en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 10, er mellembetalingsformidleren, og den strafbare handling er manglen-

de sikring af, at de medsendte oplysninger opbevares med pengeoverførslen. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 10, i pengeoverførselsforordningen som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 11 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 11, stk. 1, indfører mellembetalingsformidleren effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrører oplysninger om betalere og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførsel, er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 1, er mellembetalingsformidleren, og den strafbare handling er manglende indførelse af effektive procedurer. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 11, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 11, stk. 2, fastslår, at mellembetalingsformidleren, hvor betalere og betalingsmodtagers betalingsformidlere er etableret inden for EU, skal indføre effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt de i artikel 5 omhandlede oplysninger mangler om betalere eller betalingsmodtager ved pengeoverførsler.

Mellembetalingsformidleren skal, hvor betalere eller betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret uden for EU, indføre effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, om de i artikel 4, stk. 1 og 2 og stk. 5, omhandlede oplysninger mangler om betalere eller betalingsmodtager ved pengeoverførsler. Ved batchfiloverførsler, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende denne batchfil overførsel.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 11, stk. 2, er mellembetalingsformidleren, og den strafbare handling er manglende indførelse af effektive procedurer samt manglende overvågning. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 11, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 12 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 12, stk. 1, fastsætter og indfører mellembetalingsformidleren effektive risikobaserede procedurer til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, hvor de krævede oplysninger om betalere og betalingsmodtager mangler, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgende foranstaltninger.

Hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 omhandlede oplysninger mangler eller ikke er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser betalingsformidleren overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betalere og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag før eller efter pengeoverførslen.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 12, stk. 1, er mellembetalingsformidleren, og den strafbare handling er manglende fastsættelse og indføring af effektive risikobaserede procedurer, samt undladelse af at afvise en pengeoverførsel med mangelfulde oplysninger. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 1, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 12, stk. 2, fastslår, at hvis en betalingsformidler gentagne gange undlader at levere de krævede oplysninger om betalere eller betalingsmodtageren, skal mellembetalingsformidleren træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller begrænse eller afbryde forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler.

Mellembetalingsformidleren indberetter denne undladelse og de trufne foranstaltninger til den kompetente myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med, at bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme overholdes.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 12, stk. 2, er betalingsmodtagerens betalingsformidler. Den strafbare handling er manglende foranstaltninger, samt undladelse af at indberette de trufne foranstaltninger til den kompetente myndighed. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 12, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 16 i 2. pengeoverførselsforordning:

I henhold til artikel 16, stk. 1, må oplysninger om betalere og betalingsmodtageren ikke opbevares længere end strengt nødvendigt. Betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler opbevarer registreringer af de i artikel 4 til 7 omhandlede oplysninger i en periode på fem år.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 16, stk. 1, er betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler, og den strafbare handling er manglende opbevaring af oplysningerne. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 16, stk. 1, i 2.

pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Artikel 16, stk. 2, fastslår, at efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede opbevaringsperiode sikrer betalingsformidlerne at personoplysningerne slettes, medmindre andet er fastsat i national ret, der er bestemmende for, under hvilke forhold betalingsformidler kan eller skal opbevare oplysningerne i længere tid.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af artikel 16, stk. 2, er betalingsformidlerne, og den strafbare handling sker, såfremt personoplysningerne ikke sikres slettet. Det foreslås, at overtrædelse af artikel 16, stk. 2, i 2. pengeoverførselsforordning som udgangspunkt bør medføre bødestraf.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan der pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere fysiske personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af

underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Baggrunden for forslaget er, at det er hensigtsmæssigt, at bestemmelserne, svarende til bestemmelserne i 2. pengeoverførselsforordningen, træder i kraft i sammenhæng med reglerne, der gennemfører 4. hvidvaskdirektiv for Grønland. 4. hvidvaskdirektiv er gennemført i dansk ret ved lov nr. 651 af 8. juni 2017. Denne lov vil blive sat i kraft for Grønland ved en kongelig anordning. Det er hensigten, at den kongelige anordning, der gennemfører 4. hvidvaskdirektiv for Grønland, og nærværende lov skal træde i kraft samtidig.

Det foreslås i *stk. 2*, at den gældende lov for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, ophæves.

Det betyder, at lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler, ophæves samtidig med ikraftsættelsen af nærværende lov.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/847**af 20. maj 2015****om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens integritet, stabilitet og omdømme og true Unionens indre marked og den internationale udvikling. Hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet er fortsat væsentlige problemer, som bør håndteres på EU-plan. Pengeoverførselssystemets soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare ved kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på enten at sløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller at overføre midler til kriminelle aktiviteter eller terrorformål.

(2) For at lette deres kriminelle aktiviteter vil dem, der hvidvasker penge eller finansierer terrorisme, højst sandsynligt drage fordel af den frie bevægelighed for kapital, som det integrerede finansielle område inden for Unionen indebærer, medmindre der på EU-plan vedtages visse koordinerende foranstaltninger. Det internationale samarbejde inden for rammerne af Den Finansielle Aktionsgruppe (the Financial Action Task Force, »FATF«) samt den globale gennemførelse af FATF's anbefalinger sigter mod at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med pengeoverførsler.

(3) Grundet omfanget af de fornødne initiativer bør Unionen sikre, at de internationale standarder om forebyggelse af hvidvask af penge samt finansiering af terrorisme og masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af FATF den 16. februar 2012 (»de reviderede FATF-anbefalinger«), og særligt FATF's anbefaling 16 om elektroniske overførsler (»FATF-anbefaling 16«) og den reviderede fortolkningsnote om gennemførelsen heraf, anvendes ensartet i hele Unionen, og navnlig, at der ikke finder nogen forskelsbehandling eller uoverensstemmelser sted mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat på den ene side og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstater på den anden side. Ukoordinerede foranstaltninger fra de enkelte medlemsstaters side med hensyn til grænseoverskridende pengeoverførsler vil, hvis de handler alene, kunne gribe ind i betalingssystemernes funktion på EU-plan og vil derfor kunne skade det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

(4) For at fremme en sammenhængende tilgang i international sammenhæng og øge effektiviteten af kampen mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør der i nye initiativer på EU-plan tages højde for udviklingen på internationalt niveau, dvs. den reviderede FATF-anbefaling.

(5) Gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning, herunder FATF-anbefaling 16, udgør relevante og effektive midler til at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

(6) Hensigten med denne forordning er ikke at indføre unødvendige byrder og omkostninger for betalingsformidlere eller for personer, der gør brug af deres tjenester. I denne henseende bør den forebyggende tilgang være målrettet og stå i rimeligt forhold til målet og bør være i fuld overensstemmelse med den frie bevægelighed for kapital, som sikres i hele Unionen.

(7) Det er blevet påpeget i Unionens reviderede strategi vedrørende terrorismefinansiering af 17. juli 2008 («den reviderede strategi»), at der fortsat udfoldes bestræbelser på at forhindre terrorismefinansiering kontrollere mistænkte terroristers anvendelse af deres egne finansielle midler. Det anerkendes, at FATF løbende søger at forbedre sine anbefalinger og arbejder på en fælles forståelse af, hvordan de skal gennemføres. Det bemærkes i den reviderede strategi, at alle FATF-medlemmers og FATF-tilknyttede regionale organers gennemførelse af de reviderede FATF-anbefalinger vurderes regelmæssigt, og at en fælles tilgang til medlemsstaternes gennemførelse ud fra dette synspunkt er vigtig.

(8) For at forebygge finansiering af terrorisme er der truffet foranstaltninger med det formål at indefryse visse personers, grupper og enheders aktiver og økonomiske ressourcer, herunder Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001⁴), (EF) nr. 881/2002⁵) og (EF) nr. 356/2010⁶). Med dette formål for øje er der ligeledes truffet foranstaltninger med henblik på at beskytte det finansielle system mod, at aktiver og økonomiske ressourcer kanaliseres til terrorformål. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁷) indeholder en række foranstaltninger af denne art. Disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forhindre terrorister eller andre kriminelle i at skaffe sig adgang til betalingssystemer, så de kan overføre deres midler.

(9) Et særlig vigtigt og værdifuldt redskab i forbindelse med forebyggelse, opdagelse og efterforskning af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og i forbindelse med gennemførelsen af restriktive foranstaltninger, særlig dem, der er indført ved forordning (EF) nr. 2580/2001, (EF) nr. 881/2002 og (EF) nr. 356/2010, og under fuld overholdelse af EU-forordninger om gennemførelsen af sådanne foranstaltninger, er, at pengeoverførsler kan spores fuldt ud. For at sikre, at oplysninger videresendes gennem hele betalingskæden, er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge betalingsformidlerne at sørge for, at der ved pengeoverførsler medsendes oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren.

(10) Denne forordning bør gælde med forbehold af de restriktive foranstaltninger, som er indført ved forordninger med hjemmel i artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), f.eks. forordning (EF) nr. 2580/2001, (EF) nr. 881/2002 og (EF) nr. 356/2010, og som kan kræve, at betalernes og betalingsmodtagernes betalingsformidlere samt mellembetalingsformidlerne træffer de nødvendige foranstaltninger for at indefryse visse pengemidler, eller at de overholder specifikke restriktioner vedrørende visse pengeoverførsler.

(11) Denne forordning bør ligeledes gælde med forbehold af national lovgivning til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁸). For eksempel bør personoplysninger, der indsamles med det formål at efterkomme denne forordning, ikke senere behandles på en måde, der er uforenelig

med direktiv 95/46/EF. Navnlig bør senere behandling af personoplysninger til kommercielle formål være strengt forbudt. Bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er anerkendt som en vigtig samfundsinteresse af alle medlemsstater. Ved anvendelsen af denne forordning bør videregivelse af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv 95/46/EF, derfor være tilladt i henhold til artikel 26 deri. Det er vigtigt, at betalingsformidlere, som opererer i flere jurisdiktioner med filialer eller datterselskaber uden for Unionen, ikke forhindres i at overføre oplysninger om mistænkelige transaktioner inden for den samme organisation, forudsat at de anvender passende sikkerhedsforanstaltninger. Betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidlere og mellembetalingsformidlerne bør desuden råde over de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændeligt tab, ændring eller uautoriseret videregivelse eller adgang.

(12) Personer, som blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med en betalingsformidler, og personer, som blot forsyner betalingsformidlere med et meddelelssystem eller andre støttesystemer til pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer henhører ikke under denne forordnings anvendelsesområde.

(13) Pengeoverførsler, som svarer til tjenesteydelserne i artikel 3, litra a)-m) og litra o), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF⁹⁾, henhører ikke under denne forordnings anvendelsesområde. Fra denne forordnings anvendelsesområde bør også undtages pengeoverførsler, hvor der er en mindre risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Sådanne undtagelser bør omfatte betalingskort, elektroniske pengeinstrumenter, mobiltelefoner eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, når de eller det udelukkende anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser og når alle overførsler ledsages af nummeret på kortet, instrumentet eller udstyret. Anvendelse af et betalingskort, et elektronisk pengeinstrument, en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, til pengeoverførsler fra en person til en anden henhører dog under denne forordnings anvendelsesområde. Endvidere bør hævnning fra pengeautomater, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter, pengeoverførsler ved hjælp af udveksling af billeder af checks, herunder elektronisk cleared checks eller veksler og pengeoverførsler, hvor både betaleren og betalingsmodtageren er betalingsformidlere, der handler i eget navn, fra denne forordnings anvendelsesområde.

(14) For at tage hensyn til deres nationale betalingssystemers særlige karakteristika, og forudsat at det altid er muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren, bør medlemsstaterne kunne undtage visse indenlandske pengeoverførsler af lav værdi, herunder elektroniske girobetalinger, der anvendes til køb af varer eller tjenesteydelser, og fra denne forordnings anvendelsesområde.

(15) Betalingsformidlere bør sikre, at der forefindes oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, og at oplysningerne er fuldstændige.

(16) For ikke at hindre betalingssystemernes effektivitet og for at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler som følge af for strenge identifikationskrav, og den potentielle terrortrussel ved små overførsler bør pligten til at kontrollere oplysningerne om betalerens eller betalingsmodtagerens identitet, hvis der endnu ikke har fundet kontrol sted, kun gælde over for individuelle overførsler, som overstiger 1 000 EUR, medmindre overførslen synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, som tilsammen overstiger 1 000 EUR, midlerne er modtaget eller udbetalt i kontanter

eller i anonyme elektroniske penge, eller der er en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

(17) Ved pengeoverførsler i tilfælde hvor kontrol anses for at have fundet sted, bør betalingsformidlerne ikke være forpligtet til at kontrollere de oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, der medsendes ved hver enkelt pengeoverførsel, forudsat at forpligtelserne fastsat i direktiv (EU) 2015/849 er overholdt.

(18) På baggrund af lovgivningsmæssige EU-retsakter vedrørende betalingstjenester, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009¹⁰⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012¹¹⁾ og direktiv 2007/64/EF, bør det være tilstrækkeligt at indføre bestemmelser om, at der ved pengeoverførsler inden for Unionen blot medsendes forenkede oplysninger som f.eks. betalingskontonummer eller kontonumre eller en entydig transaktionsidentifikator.

(19) For at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for at bekæmpe hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i tredjelande, at spore kilden til de midler, der anvendes til disse formål, bør pengeoverførsler fra Unionen til lande uden for Unionen indeholde fuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren. Disse myndigheder bør kun have adgang til de fuldstændige oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

(20) Medlemsstaternes myndigheder med ansvar for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og relevante retslige og retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne bør intensivere samarbejdet med hinanden og med de relevante tredjelandsmyndigheder, herunder myndigheder i udviklingslandene, med henblik på at styrke gennemsigtigheden, udvekslingen af oplysninger og bedste praksis yderligere.

(21) Med hensyn til pengeoverførsler fra en enkelt betaler til flere betalingsmodtagere, der sendes i en samlefil (batchfil), som indeholder individuelle overførsler fra Unionen til uden for Unionen, bør det fastsættes, at disse individuelle overførsler kun indeholder betalerens betalingskontonummer eller den entydige transaktionsidentifikator og betalingsmodtagerens fuldstændige oplysninger, såfremt batchfilen indeholder fuldstændige oplysninger om betaleren, som er kontrolleret med henblik på korrekthed, og fuldstændige oplysninger om betalingsmodtageren, som kan spores fuldt ud.

(22) For at kunne kontrollere, om de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren er medsendt ved pengeoverførslen, og for at kunne identificere mistænkelige transaktioner bør betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren have etableret effektive procedurer, så det kan konstateres, om oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren mangler eller er ufuldstændige. Disse procedurer bør omfatte efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, hvor det er formålstjenligt. De kompetente myndigheder bør sikre, at betalingsformidlerne inkluderer de fornødne transaktionsoplysninger ved elektroniske pengeoverførsler eller tilsvarende oplysninger gennem hele betalingskæden.

(23) I betragtning af den potentielle risiko for, at anonyme pengeoverførsler kan anvendes til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bør det pålægges betalingsformidlere at kræve oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren. I overensstemmelse med den risikobaserede tilgang, som FATF har udvik-

let, er det hensigtsmæssigt at identificere høj- og lavrisikoområder med henblik på mere målrettet at imødegå risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren bør derfor have effektive risikobaserede procedurer, der anvendes, hvor der ved en pengeoverførsel ikke er medsendt de krævede oplysninger om betaler eller betalingsmodtager, således at de kan afgøre, om overførslen skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og afgøre, hvilke opfølgingsforanstaltninger det vil være hensigtsmæssigt at træffe.

(24) Betalingsmodtagerens betalingsformidler og mellembetalingsformidleren bør udvise særlig årvågenhed og vurdere risici, når denne bliver bekendt med, at oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren mangler eller er ufuldstændige, og de bør indberette mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningsforpligtelsen i henhold til direktiv (EU) 2015/849 og med de nationale bestemmelser, hvorved det direktiv gennemføres.

(25) Bestemmelserne om pengeoverførsler, hvor oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren mangler eller er ufuldstændige, finder anvendelse, med forbehold af forpligtelser for betalingsformidlere og mellembetalingsformidlere til at suspendere og/eller afvise pengeoverførsler, der strider mod civil-, forvaltnings- eller strafferetten.

(26) Med henblik på at hjælpe betalingsformidlere med at indføre effektive procedurer for at opdage tilfælde, hvor de modtager pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler eller betalingsmodtager og med at træffe opfølgende foranstaltninger, bør den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹²⁾, den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010¹³⁾ og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹⁴⁾ udstede retningslinjer.

(27) For at muliggøre hurtig indgriben i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør betalingsformidlerne reagere hurtigt på forespørgsler om oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren fra de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i den medlemsstat, hvor betalingsformidlerne er etableret.

(28) Antallet af arbejdsdage i den medlemsstat, hvor betalingsformidler er etableret, bestemmer, inden for hvor mange dage der skal reageres på forespørgsler om oplysninger om betaler.

(29) Da det kan forekomme, at det i forbindelse med efterforskning i straffesager ikke er muligt at identificere de krævede data eller de personer, der er involveret i en transaktion, før der er gået adskillige måneder eller måske endda år siden den oprindelige pengeoverførsel, og for at have adgang til vigtigt bevismateriale som led i efterforskning bør betalingsformidlerne opbevare registre med oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren i en periode med det formål at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Denne periode bør være begrænset til fem år, hvorefter alle personlige data bør slettes, medmindre andet er fastsat i national ret. Hvis det er nødvendigt af hensyn til forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne efter at have foretaget en vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af foranstaltningen kunne tillade eller kræve opbevaring af registre i en yderligere periode på ikke over fem år, jf. dog de

ationale strafferetlige bevisregler, der gælder for verserende strafferetlige efterforskninger og retslige procedurer.

(30) For at fremme overholdelsen af denne forordning og i henhold til Kommissionens meddelelse af 9. december 2010 »Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser« bør de kompetente myndigheders beføjelser til at træffe tilsynsforanstaltninger og anvende sanktionsbeføjelser styrkes. Der bør indføres bestemmelser om administrative sanktioner og foranstaltninger, og på grund af betydningen af bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør medlemsstaterne indføre sanktioner og foranstaltninger, der er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen og Det Fælles Udvalg for EBA, EIOPA og ESMA (»ESA'erne«) herom.

(31) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af kapitel V i denne forordning bør Kommissionen tildes gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁵.

(32) En række lande og territorier, der ikke indgår i Unionens område, er i møntunion med en medlemsstat, indgår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Unionen repræsenteret af en medlemsstat og har betalingsformidlere, der direkte eller indirekte deltager i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingsystem. For at undgå anvendelsen af denne forordning ved pengeoverførsler mellem de pågældende medlemsstater og disse lande eller territorier, hvilket ville have væsentlige negative konsekvenser for økonomien i de pågældende lande eller territorier, bør der gives mulighed for, at sådanne pengeoverførsler behandles som pengeoverførsler inden for de pågældende medlemsstater.

(33) I betragtning af antallet af de ændringer, det i medfør af nærværende forordning ville være nødvendigt at foretage i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006¹⁶, bør sidstnævnte forordning for klarhedens skyld ophæves.

(34) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af initiativets omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(35) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7), retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (artikel 47) samt *ne bis in idem*-princippet.

(36) For at sikre en smidig indførelse af de lovgivningsmæssige rammer om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør denne forordning finde anvendelse fra fristen for gennemførelse af direktiv (EU) 2015/849.

(37) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁷⁾ og afgav udtalelse den 4. juli 2013¹⁸⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes der regler om de oplysninger om betalere og betalingsmodtagere, der skal medsendes ved pengeoverførsler uanset valuta, med det formål at forebygge, opdage og efterforske hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, når mindst en af de betalingsformidlere, der er involveret i betalingsoverførslen, er etableret i Unionen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler eller en mellembetalingsformidler, der er etableret i Unionen.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på de tjenester, der er anført i artikel 3, litra a)-m) og o), i direktiv 2007/64/EF.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af et betalingskort, et elektronisk pengeinstrument eller en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) dette kort, instrument eller udstyr anvendes udelukkende til at betale for varer eller tjenesteydelser
 - b) nummeret på dette kort, instrument eller udstyr medsendes ved alle overførsler i forbindelse med transaktionen.

Denne forordning finder dog anvendelse, hvis et betalingskort, et elektronisk pengeinstrument, en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika, anvendes til en person-til-person-pengeoverførsel.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på personer, som ikke har anden aktivitet end at omarbejde papirdokumenter til elektroniske data, og som gør dette i henhold til en kontrakt med en betalingsformidler, eller på personer, som ikke har anden aktivitet end at forsyne betalingsformidlere med et meddelelsesystem eller andre støttesystemer i forbindelse med pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer.

Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler:

- a) der indebærer, at betaler hæver kontanter på sin egen betalingskonto

- b) hvorved penge overføres til en offentlig myndighed som betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for en medlemsstat
 - c) hvorved både betaler og betalingsmodtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning
 - d) der udføres ved hjælp af udveksling af billeder af checks, herunder elektronisk clearede checks.
5. En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler på sit område til en betalingsmodtagers betalingskonto, der udelukkende giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) betalingsmodtagerens betalingsformidler er omfattet af direktiv (EU) 2015/849
 - b) betalingsmodtagerens betalingsformidler er i stand til ved hjælp af en entydig transaktionsidentifikator via betalingsmodtageren at spore pengeoverførsler fra den person, der har indgået en aftale med betalingsmodtageren om levering af varer eller tjenesteydelser
 - c) pengeoverførselens beløb overstiger ikke 1 000 EUR.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansiering af terrorisme«: finansiering af terrorisme som defineret i artikel 1, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849
- 2) »hvidvask af penge«: handlinger i forbindelse med hvidvask af penge som omhandlet i artikel 1, stk. 3 og 4, i direktiv (EU) 2015/849
- 3) »betaler«: en person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en pengeoverførsel fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, der udsteder en betalingsordre
- 4) »betalingsmodtager«: en person, som er den tiltænkte modtager af pengeoverførslen
- 5) »betalingsformidler«: de kategorier af udbydere af betalingstjenester, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF, fysiske og juridiske personer, der drager fordel af undtagelser i henhold til artikel 26 deri, og juridiske personer, der drager fordel af undtagelser i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF¹⁹⁾, og som udbyder tjenester i form af pengeoverførsler
- 6) »mellembetalingsformidler«: en betalingsformidler, som hverken er betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler, og som modtager og videresender en pengeoverførsel på vegne af betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler eller på vegne af en anden mellembetalingsformidler
- 7) »betalingskonto«: en betalingskonto som defineret i artikel 4, nr. 14), i direktiv 2007/64/EF
- 8) »midler«: midler som defineret i artikel 4, nr. 15), i direktiv 2007/64/EF
- 9) »pengeoverførsel«: en transaktion, der helt eller delvist gennemføres elektronisk på en betalers vegne gennem en betalingsformidler med henblik på at stille midler til rådighed for en betalingsmodtager gennem en betalingsformidler, uanset om betaler og betalingsmodtager er en og samme person, og uanset om betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler er en og samme, herunder
 - a) en kreditoverførsel som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 260/2012
 - b) en direkte debitering som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) nr. 260/2012
 - c) pengeoverførsler som defineret i artikel 4, nr. 13), i direktiv 2007/64/EF, uanset om de er indenlandske eller grænseoverskridende

- d) en overførsel gennemført ved hjælp af et betalingskort, et elektronisk pengeinstrument eller en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, der anvender teknologi med forud- eller efterbetaling og har tilsvarende karakteristika
- 10) »batchfiloverførsel«: en gruppe bestående af flere individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet
- 11) »entydig transaktionsidentifikator«: en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings- og afviklingssystemer eller meddelelsessystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren og betalingsmodtageren
- 12) »person-til-person-pengeoverførsel«: en transaktion mellem fysiske personer, der som forbrugere optræder med et andet formål end handel, forretning eller en profession.

KAPITEL II

FORPLIGTELSER FOR BETALINGSFORMIDLERE

AFDELING 1

Forpligtelser for betalers betalingsformidler

Artikel 4

Oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler

1. Betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes følgende oplysninger om betaleren:
 - a) betalerens navn
 - b) betalerens betalingskontonummer og
 - c) betalerens adresse, officielle personlige dokumentnummer, kunde-id-nummer eller fødselsdato og -sted.
2. Betalers betalingsformidler sikrer, at der ved pengeoverførslen medsendes følgende oplysninger om betalingsmodtageren:
 - a) betalingsmodtagerens navn og
 - b) betalingsmodtagerens betalingskontonummer.
3. Uanset stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), sørger betalingsformidleren for, at overførsler, der er foretaget fra eller til en betalingskonto, ledsages af en entydig transaktionsidentifikator i stedet for betalingskontonummeret eller betalingskontonumrene.
4. Før pengene overføres, kontrollerer betalers betalingsformidler, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger er korrekte, på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.
5. Den i stk. 4 omhandlede kontrol anses for at have fundet sted i følgende tilfælde:
 - a) en betalers identitet er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, og de ved denne kontrol indhentede oplysninger er blevet opbevaret i overensstemmelse med artikel 40 i nævnte direktiv, eller
 - b) artikel 14, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 finder anvendelse på betaleren.

6. Betalerens betalingsformidler gennemfører ikke en pengeoverførsel, før betalingsformidleren har sikret sig, at det vil være i fuld overensstemmelse med denne artikel, jf. dog undtagelserne i artikel 5 og 6.

Artikel 5

Pengeoverførsler inden for Unionen

1. Hvis alle betalingsformidlere, der er involveret i betalingskæden, er etableret i Unionen, ledsages pengeoverførslen uanset artikel 4, stk. 1 og 2, mindst af både betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator, uden at dette berører oplysningskravene i henhold til forordning (EU) nr. 260/2012, hvor det er relevant.

2. Uanset stk. 1 stiller betalerens betalingsformidler inden tre arbejdsdage efter modtagelsen af en anmodning om oplysninger fra betalingsmodtagerens betalingsformidler eller fra mellembetalingsformidleren følgende til rådighed:

- a) ved pengeoverførsler på over 1 000 EUR, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, oplysningerne om betaleren eller betalingsmodtageren i overensstemmelse med artikel 4
- b) ved pengeoverførsler på ikke over 1 000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1 000 EUR mindst
 - i) betalerens navn, betalingsmodtagerens navn og
 - ii) betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

3. Ved de i stk. 2, litra b), omhandlede pengeoverførsler er betalerens betalingsformidler uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere oplysningerne om betaleren, medmindre betalerens betalingsformidler:

- a) har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller
- b) har en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 6

Pengeoverførsler til uden for Unionen

1. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor betalingsmodtagernes betalingsformidlere er etableret uden for Unionen, finder artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, 2 og 3, oplysningerne er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4 og 5, og de enkelte overførsler indeholder betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

2. Hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler er etableret uden for Unionen, skal der ved pengeoverførsler på ikke over 1 000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1 000 EUR, uanset artikel 4, stk. 1, og hvor det er relevant, uden at dette berører de oplysninger, der kræves i henhold til forordning (EU) nr. 260/2012, mindst medsendes oplysninger om:

- a) betalerens og betalingsmodtagerens navn og

- b) betalerens og betalingsmodtagerens betalingskontonummer eller, hvis artikel 4, stk. 3, finder anvendelse, den entydige transaktionsidentifikator.

Btalerens betalingsformidler er uanset artikel 4, stk. 4, ikke forpligtet til at kontrollere de i dette stykke omhandlede oplysninger om betaleren, medmindre betalerens betalingsformidler:

- a) har modtaget de midler, der skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller
- b) har en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

AFDELING 2

Forpligtelser for betalingsmodtagers betalingsformidler

Artikel 7

Konstatering af, hvorvidt der mangler oplysninger om betaler eller betalingsmodtager

1. Betalingsmodtagerens betalingsformidler indfører effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklings-system, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.
2. Betalingsmodtagerens betalingsformidler indfører effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler eller betalingsmodtager:
 - a) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret inden for Unionen: de i artikel 5 omhandlede oplysninger
 - b) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede oplysninger
 - c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende denne batchfiloverførsel.
3. Ved pengeoverførsler på over 1 000 EUR, uanset om de gennemføres som en enkeltstående overførsel eller som flere overførsler, der synes at hænge sammen, kontrollerer betalingsmodtagerens betalingsformidler, inden betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren, at de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger om betalingsmodtageren er korrekte, på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde, uden at dette berører kravene fastsat i artikel 69 og 70 i direktiv 2007/64/EF.
4. Ved pengeoverførsler på ikke over 1 000 EUR, som ikke synes at hænge sammen med andre pengeoverførsler, der tilsammen med den pågældende overførsel overstiger 1 000 EUR, er betalingsmodtagerens betalingsformidler ikke forpligtet til at kontrollere, at oplysningerne om betalingsmodtageren er korrekte, medmindre betalingsmodtagerens betalingsformidler:
 - a) udbetaler midlerne i kontanter eller i anonyme elektroniske penge, eller
 - b) har en rimeligt begrundet mistanke om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
5. Den i stk. 3 og 4 omhandlede kontrol anses for at have fundet sted i følgende tilfælde:
 - a) en betalingsmodtagers identitet er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, og de ved denne kontrol indhentede oplysninger er blevet opbevaret i overensstemmelse med artikel 40 i nævnte direktiv, eller
 - b) artikel 14, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 finder anvendelse på betalingsmodtageren.

Artikel 8

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betalere eller betalingsmodtagere

1. Betalingsmodtagerens betalingsformidler fastsætter og indfører effektive risikobaserede procedurer, herunder procedurer baseret på det risikobaserede grundlag i henhold til artikel 13 i direktiv (EU) 2015/849, til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, som mangler de krævede fuldstændige oplysninger om betalere og betalingsmodtager, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgingsforanstaltninger.

Hvis betalingsmodtagerens betalingsformidler ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i henhold til artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 krævede oplysninger om betalere eller betalingsmodtager mangler eller er ufuldstændige eller ikke er udfyldt med tegn eller input, der er tilladt ifølge det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser betalingsmodtagerens betalingsformidler overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag, før eller efter at betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres, eller midlerne stilles til rådighed for betalingsmodtageren.

2. Undlader en betalingsformidler gentagne gange at levere nogle af de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal betalingsmodtagerens betalingsformidler træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvisning af fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller stillingtagen til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afbrydes.

Betalingsmodtagerens betalingsformidler indberetter denne undladelse og de trufne foranstaltninger til den kompetente myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med, at bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme overholdes.

Artikel 9

Vurdering og rapportering

Betalingsmodtagerens betalingsformidler skal lade manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren indgå som en faktor ved vurderingen af, om pengeoverførslen eller dertil knyttede transaktioner er mistænkelige, og om den skal indberettes til den finansielle efterretningsenhed (Financial Intelligence Unit, FIU), der er oprettet i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

AFDELING 3

Forpligtelser for mellembetalingsformidlere

Artikel 10

Opbevaring af oplysninger om betalere og betalingsmodtager sammen med overførslen

Mellembetalingsformidlere sikrer, at samtlige modtagne oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren, der medsendes ved en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Artikel 11

Konstatering af, hvorvidt der mangler oplysninger om betalere eller betalingsmodtager

1. Mellembetalingsformidleren indfører effektive procedurer til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler og betalingsmodtager i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til pengeoverførslen, er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende systems konventioner.
2. Mellembetalingsformidleren skal indføre effektive procedurer, herunder hvor det er relevant efterfølgende overvågning eller realtidsovervågning, til at konstatere, hvorvidt følgende oplysninger mangler om betaler eller betalingsmodtager:
 - a) ved pengeoverførsler, hvor betalers og betalingsmodtagers betalingsformidlere er etableret inden for Unionen: de i artikel 5 omhandlede oplysninger
 - b) ved pengeoverførsler, hvor betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede oplysninger
 - c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers eller betalingsmodtagers betalingsformidler er etableret uden for Unionen: de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, vedrørende denne batchfiloverførsel.

Artikel 12

Pengeoverførsler med manglende oplysninger om betaler eller betalingsmodtager

1. Mellembetalingsformidleren fastsætter og indfører effektive risikobaserede procedurer til at fastslå, hvorvidt en pengeoverførsel, hvor de krævede oplysninger om betaler og betalingsmodtager mangler, skal gennemføres, afvises eller suspenderes, og til at træffe hensigtsmæssige opfølgende foranstaltninger.

Hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 omhandlede oplysninger mangler eller ikke er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser betalingsformidleren overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag før eller efter pengeoverførslen.

2. Undlader en betalingsformidler gentagne gange at levere de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal betalingsformidleren træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller begrænse eller afbryde forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler.

Mellembetalingsformidleren indberetter denne undladelse og de trufne foranstaltninger til den kompetente myndighed, der har ansvar for at føre tilsyn med, at bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme overholdes.

Artikel 13

Vurdering og rapportering

Betalingsformidleren skal lade manglende oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren indgå som en faktor ved vurderingen af, om pengeoverførslen eller dertil knyttede transaktioner er mistænkelige, og om den skal indberettes til FIU'en i henhold til direktiv (EU) 2015/849.

KAPITEL III

OPLYSNINGER, DATABESKYTTELSE OG OPBEVARING AF REGISTRERINGER

*Artikel 14***Formidling af oplysninger**

Betalingsformidlere efterkommer i overensstemmelse med procedurekravene i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de er etableret, fuldt ud og straks, herunder gennem et centralt kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 45, stk. 9, i direktiv (EU) 2015/849, hvis der er udpeget et sådant kontaktpunkt, udelukkende anmodninger fra de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår de oplysninger, der kræves i henhold til denne forordning.

*Artikel 15***Databeskyttelse**

1. Behandling af personoplysninger efter denne forordning er underlagt direktiv 95/46/EF som gennemført i national ret. Personoplysninger, der behandles i henhold til denne forordning af Kommissionen eller af ESA'erne er underlagt forordning (EF) nr. 45/2001.
2. Personoplysninger må kun behandles af betalingsformidlere på grundlag af denne forordning med det formål at forebygge hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og må ikke senere gøres til genstand for behandling, som er uforenelig med disse formål. Det er forbudt at behandle personoplysninger på grundlag af denne forordning til kommercielle formål.
3. Betalingsformidlere giver nye kunder de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 10 i direktiv 95/46/EF, inden der etableres forretningsforbindelser, eller der udføres en lejlighedsvis transaktion. Disse oplysninger skal navnlig omfatte en generel meddelelse om betalingsformidlernes juridiske forpligtelser i henhold til denne forordning, når de behandler personoplysninger med det formål at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
4. Betalingsformidlerne sikrer, at fortroligheden i forbindelse med de oplysninger, der behandles, overholdes.

*Artikel 16***Opbevaring af registreringer**

1. Oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren må ikke opbevares længere end strengt nødvendigt. Betalerens og betalingsmodtagerens betalingsformidler opbevarer registreringer af de i artikel 4 til 7 omhandlede oplysninger i en periode på fem år.
2. Efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede opbevaringsperiode sikrer betalingsformidlerne at personoplysningerne slettes, medmindre andet er fastsat i national ret, der er bestemmende for, under hvilke forhold betalingsformidler kan eller skal opbevare oplysningerne i længere tid. Medlemsstaterne må kun tillade eller kræve opbevaring i længere tid, efter at de har foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af en sådan yderligere opbevaring, og hvis de anser den for at være begrundet som følge af, at den er nødvendig af hensyn til forebyggelse, opdagelse eller efterforskning af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Den yderligere opbevaringsperiode må ikke overstige fem år.
3. Såfremt der i en medlemsstat den 25. juni 2015 verserer retslige procedurer med henblik på at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge en formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og en betalingsformidler besidder oplysninger eller dokumenter vedrørende disse verserende proce-

durer, må betalingsformidleren opbevare de pågældende oplysninger eller dokumenter i overensstemmelse med national ret i fem år fra 25. juni 2015. Medlemsstaterne kan, jf. dog de nationale strafferetlige bevisregler, der gælder for verserende strafferetlig efterforskning og retslige procedurer, tillade eller kræve, at sådanne oplysninger eller dokumenter opbevares i en yderligere periode på fem år, såfremt det er konstateret, at en sådan yderligere opbevaring er nødvendig og forholdsmæssig af hensyn til forebyggelse, opdagelse, efterforskning eller retsforfølgning af en formodet hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

KAPITEL IV

SANKTIONER OG OVERVÅGNING

Artikel 17

Administrative sanktioner og foranstaltninger

1. Uden at dette berører retten til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om administrative sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne og foranstaltningerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning og være i overensstemmelse med dem, der fastsættes i henhold til med kapitel VI, afdeling 4, i direktiv (EU) 2015/849.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller foranstaltninger for overtrædelser af denne forordning, der er omfattet af strafferetlige sanktioner i henhold til national ret. I så fald meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af overtrædelse af forpligtelser, som i henhold til denne forordning påhviler betalingsformidlere, kan anvendes sanktioner eller foranstaltninger på de i national ret fastlagte betingelser over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for enhver anden fysisk person, som i henhold til national ret er ansvarlig for denne overtrædelse.

3. Medlemsstaterne meddeler senest den 26. juni 2017 Kommissionen og Det Fælles Udvalg for ESA'erne de i stk. 1 omhandlede bestemmelser. De underretter straks Kommissionen og Det Fælles Udvalg for ESA'erne om senere ændringer af bestemmelserne.

4. De kompetente myndigheder tillægges i overensstemmelse med artikel 58, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 alle de tilsyns- og efterforskningsbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger for at sikre, at disse administrative sanktioner eller foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

5. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de i artikel 18 omhandlede overtrædelser, som for vindings skyld begås af en person, der handler individuelt eller som medlem af et organ under denne juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på et af følgende forhold:

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person
- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne eller
- c) beføjelse til at udøve intern kontrol inden for den juridiske person.

6. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i denne artikels stk. 5 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person,

der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de i artikel 18 omhandlede overtrædelser for at skaffe denne juridiske person vinding.

7. De kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger i overensstemmelse med denne forordning på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) på eget ansvar ved delegation til sådanne andre myndigheder
- d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde under udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger for at sikre, at disse administrative sanktioner eller foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 18

Særlige bestemmelser

Medlemsstaterne sikrer, at deres administrative sanktioner og foranstaltninger som minimum omfatter dem, der er fastsat i artikel 59, stk. 2 og 3, i direktiv (EU) 2015/849 i tilfælde af følgende overtrædelser af nærværende forordning:

- a) en betalingsformidlers gentagne eller systematiske undladelse af at medsende af de krævede oplysninger om betalere eller betalingsmodtager i strid med artikel 4, 5 eller 6
- b) gentagne, systematiske eller alvorlige forsømmelser fra betalingsformidlers side med hensyn til at sikre opbevaring af registreringer i strid med artikel 16
- c) betalingsformidlers manglende indførelse af effektive risikobaserede procedurer i strid med artikel 8 eller 12
- d) mellembetalingsformidlernes alvorlige tilsidesættelser af artikel 11 eller 12.

Artikel 19

Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger

De kompetente myndigheder offentliggør i henhold til artikel 60, stk. 1, 2 og 3, i direktiv (EU) 2015/849 uden unødigt forsinkelse de administrative sanktioner og foranstaltninger, der er pålagt i de i de tilfælde, der er omhandlet i denne forordnings artikel 17 og artikel 18, herunder oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten på de personer, som er ansvarlige for overtrædelsen, hvis det er nødvendigt og står i rimeligt forhold til målet efter en vurdering af den enkelte sag.

Artikel 20

De kompetente myndigheders anvendelse af sanktioner og foranstaltninger

1. Ved afgørelsen af, hvilken type administrative sanktioner eller foranstaltninger der skal anvendes, og hvor store de administrative bøder skal være, tager de kompetente myndigheder hensyn til alle relevante forhold, herunder dem, der er anført i artikel 60, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849.
2. Med hensyn til de administrative sanktioner og foranstaltninger, der er pålagt i overensstemmelse med denne forordning, finder artikel 62 i direktiv (EU) 2015/849 anvendelse.

Artikel 21

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne indfører effektive mekanismer, som tilskynder til at indberette overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning til de kompetente myndigheder.

Disse mekanismer skal som minimum omfatte dem, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

2. Betalingsformidlerne skal i samarbejde med de kompetente myndigheder indføre egnede interne procedurer, der giver deres ansatte eller personer i en sammenlignelig stilling mulighed for at indberette overtrædelser internt via en sikker, uafhængig, specifik og anonym kanal, der står i rimeligt forhold til den pågældende betalingsformidlers art og størrelse.

Artikel 22

Overvågning

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes, og fremmer gennem effektive mekanismer indberetning til de kompetente myndigheder af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning.
2. Efter at medlemsstaterne har meddelt Kommissionen og Det Fælles Udvalg for ESA'erne de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede bestemmelser, jf. artikel 17, stk. 3, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af kapitel IV med særlig vægt på grænseoverskridende sager.

KAPITEL V

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (»udvalget«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

KAPITEL VI

UNDTAGELSER

Artikel 24

Aftaler med lande og territorier, der ikke indgår i Unionens område

1. Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat til at indgå en aftale med et tredjeland eller med et territorium uden for det territoriale anvendelsesområde for TEU og TEUF som omhandlet i artikel 355 i TEUF (»det pågældende land eller territorium«), som indeholder undtagelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

Der kan kun gives bemyndigelse til at indgå sådanne aftaler, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) det pågældende land eller territorium er i valutaunion med den pågældende medlemsstat, indgår i medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Unionen repræsenteret af en medlemsstat
 - b) betalingsformidlere i det pågældende land eller territorium deltager direkte eller indirekte i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem, og
 - c) det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning.
2. En medlemsstat, der ønsker at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1, indgiver en anmodning til Kommissionen og leverer alle de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af anmodningen.
 3. Når Kommissionen har modtaget en sådan anmodning, behandles pengeoverførsler mellem denne medlemsstat og det pågældende land eller territorium midlertidigt som overførsler inden for denne medlemsstat, indtil der er truffet en afgørelse i henhold til denne artikel.
 4. Hvis Kommissionen senest to måneder efter at have modtaget anmodningen skønner, at den ikke har alle de oplysninger, der er nødvendige for vurderingen af anmodningen, kontakter den den pågældende medlemsstat og specificerer, hvilke yderligere oplysninger der kræves.
 5. Senest en måned efter, at Kommissionen har modtaget alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere anmodningen, underretter den medlemsstaten herom og videresender kopier af anmodningen til de andre medlemsstater.
 6. Senest tre måneder efter den underretning, der henvises til i denne artikels stk. 5, beslutter Kommissionen i henhold til artikel 23, stk. 2, hvorvidt den pågældende medlemsstat kan bemyndiges til at indgå den aftale, der er genstand for anmodningen.

Under alle omstændigheder træffer Kommissionen en beslutning som omhandlet i første afsnit, senest 18 måneder efter, at den har modtaget anmodningen.

7. Senest den 26. marts 2017 giver medlemsstater, som er bemyndiget til at indgå aftaler med et land eller territorium, der er omfattet af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/43/EU²⁰⁾, Kommissionens afgørelse 2010/259/EU²¹⁾, Kommissionens afgørelse 2009/853/EF²²⁾ eller Kommissionens afgørelse 2008/982/EF²³⁾, Kommissionen alle de ajourførte oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage vurderingen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra c).

Senest tre måneder efter modtagelse af oplysningerne gennemgår Kommissionen de modtagne oplysninger for at sikre, at det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning. Hvis Kommissionen efter den pågældende gennemgang skønner, at betingelsen fastsat i stk. 1, andet afsnit, litra c), ikke længere er opfyldt, ophæver den den relevante kommissionsafgørelse eller kommissionsgennemførelsesafgørelse.

Artikel 25

Retningslinjer

Senest den 26. juni 2017 udsteder ESA'erne retningslinjer til de kompetente myndigheder og betalingsformidlerne i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med nærværende forordning, særlig med hensyn til gennemførelsen af artikel 7, 8, 11 og 12.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 26

Ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006

Forordning (EF) nr. 1781/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 27

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 26. juni 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. maj 2015.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA
Formand

BILAG

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1781/2006

Artikel 1

Artikel 2

Artikel 3

Artikel 4

Artikel 5

Artikel 6

Artikel 7

Artikel 8

Artikel 9

Artikel 10

Artikel 11

Artikel 12

—

—

—

Artikel 13

Artikel 14

Artikel 15

Denne forordning

Artikel 1

Artikel 3

Artikel 2

Artikel 4, stk. 1

Artikel 4

Artikel 5

Artikel 7

Artikel 7

Artikel 8

Artikel 9

Artikel 16

Artikel 10

Artikel 11

Artikel 12

Artikel 13

—

Artikel 15

Artikel 17-22

Artikel 16
Artikel 17
Artikel 18
Artikel 19
—
Artikel 20

Artikel 23
Artikel 24
—
—
Artikel 26
Artikel 27

- 1) EUT C 166 af 12.6.2013, s. 2
- 2) EUT C 271 af 19.9.2013, s. 31
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 11. marts 2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 20. april 2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 20. maj 2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- 4) Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70).
- 5) Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til al-Qaedaorganisationen (EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9).
- 6) Rådets forordning (EU) nr. 356/2010 af 26. april 2010 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på grund af situationen i Somalia (EUT L 105 af 27.4.2010, s. 1).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (se side 73 i denne EUT).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11).
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).
- 12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).
- 13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).
- 14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).
- 15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- 16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler (EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1).
- 17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).
- 18) EUT C 32 af 4.2.2014, s. 9.
- 19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).
- 20) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/43/EU af 25. januar 2012 om bemyndigelse af Kongeriget Danmark til at indgå aftaler med Grønland og Færøerne om behandling af pengeoverførsler mellem Kongeriget Danmark og hvert af disse territorier som pengeoverførsler inden for Danmark i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 24 af 27.1.2012, s. 12).
- 21) Kommissionens afgørelse 2010/259/EU af 4. maj 2010 om bemyndigelse af Den Franske Republik til at indgå en aftale med Fyrstendømmet Monaco om, at pengeoverførsler mellem Den Franske Republik og Fyrstendømmet Monaco behandles som pengeoverførsler inden for Den Franske Republik i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 112 af 5.5.2010, s. 23).
- 22) Kommissionens beslutning 2009/853/EF af 26. november 2009 om bemyndigelse af Frankrig til at indgå en aftale med henholdsvis Saint-Pierre og Miquelon, Mayotte, Ny Kaledonien, Fransk Polynesien og Wallis og Futuna om, at pengeoverførsler mellem Frankrig og hvert af disse territorier behandles som pengeoverførsler inden for Frankrig i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 312 af 27.11.2009, s. 71).
- 23) Kommissionens beslutning 2008/982/EF af 8. december 2008 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at indgå en aftale med Bailiwick of Jersey, Bailiwick of Guernsey og Isle of Man om, at pengeoverførsler mellem Det Forenede Kongerige og hvert af disse territorier behandles som pengeoverførsler inden for Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 352 af 31.12.2008, s. 34).

BERIGTIGELSE**Berigtigelse til Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende frie personbevægelser på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse**

(Den Europæiske Unions Tidende L 363 af 20. december 2006)

Side 214, bilaget, kapitel V, litra h), tabellen, kolonnerne »Land«/»Plastikkirurgi Uddannelsens mindstevarighed: 5 år«:

I stedet for: »United Kingdom«/»Cirugía plástica«

læses: »United Kingdom«/»Plastic surgery«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006

(Den Europæiske Unions Tidende L 141 af 5. juni 2015)

Side 12, artikel 12, stk. 1, andet afsnit:

I stedet for: »Hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 omhandlede oplysninger mangler eller ikke er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser betalingsformidleren overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag før eller efter pengeoverførslen.«

læses: »Hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i artikel 4, stk. 1 eller 2, artikel 5, stk. 1, eller artikel 6 omhandlede oplysninger mangler eller ikke er udfyldt med tegn eller input i overensstemmelse med det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystemets konventioner, jf. artikel 7, stk. 1, afviser mellembetalingsformidleren overførslen eller udbeder sig de krævede oplysninger om betaleren og betalingsmodtageren på et risikobaseret grundlag før eller efter pengeoverførslen.«

Side 12, artikel 12, stk. 2, første afsnit:

I stedet for: »Undlader en betalingsformidler gentagne gange at levere de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal betalingsformidleren træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller begrænse eller afbryde forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler.«

læses: »Undlader en betalingsformidler gentagne gange at levere de krævede oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren, skal mellembetalingsformidleren træffe foranstaltninger, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller begrænse eller afbryde forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler.«.

Side 12, artikel 13:

I stedet for: »Betalingsformidleren skal lade manglende oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren indgå som en faktor ved vurderingen af, om pengeoverførslen eller dertil knyttede transaktioner er mistænkelige, og om den skal indberettes til FIU'en i henhold til direktiv (EU) 2015/849.«.

læses: »Mellembetalingsformidleren skal lade manglende oplysninger om betaleren eller betalingsmodtageren indgå som en faktor ved vurderingen af, om pengeoverførslen eller dertil knyttede transaktioner er mistænkelige, og om den skal indberettes til FIU'en i henhold til direktiv (EU) 2015/849.«.

BERIGTIGELSE**Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006**

(Den Europæiske Unions Tidende L 141 af 5. juni 2015)

Side 8, artikel 4, stk. 3:

I stedet for: »3. Uanset stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), sørger betalingsformidleren for, at overførsler, der er foretaget fra eller til en betalingskonto, ...«

læses: »3. Uanset stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), sørger betalingsformidleren for, at overførsler, der ikke er foretaget fra eller til en betalingskonto, ...«.